Dosar nr. 4-2010/2023
4-23077591-12-4-30052023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

07 februarie 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani),
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Radu Grecu
Grefier: Marcela Rodideal
Cu participarea:
Apărătorului făptuitorului Ion Mazur
în absenţa:
Făptuitorului Dumitru Plămădeală
Victimei Doina Plămădeală
Agentului constatator Renard Celac

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională iniţiată în privința lui **Plămădeală Dumitru**, născut la *****, IDNP *****, înregistrat la domiciliu în *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

Făptuitorul **Plămădeală Dumitru**, pe 18.04.2023, la ora 01:42, aflându-se pe adresa din *****, în urma unui conflict prin comportament neadecvat față de soția sa, prin aplicarea violenței asupra corpului acesteia.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 78[1] din Codul contravențional potrivit căruia constituie contravenție *maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*.

Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), fiind distribuită judecătorului Radu Grecu.

Apărătorul făptuitorului, avocat Mazur Ion, în ședință de judecată a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde în privința cet. Plămădeală Dumitru.

În şedinţă de judecată *agentul constatator*, *victima* cât și *contravenientul* nu s-au prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală

a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023 încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani al DP mun. Chișinău, Celac Renard, în sarcina făptuitorului **Plămădeală Dumitru** s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Concomitent, potrivit alin. (4) al art. 440 din acelaşi cod, procesul contravenţional se porneşte numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul contravenţiilor prevăzute la art.69, 104–107 şi conform art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 78^1–78^2, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţie se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționrea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din

oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, cu probele acumulate, precum şi confirmarea prin semnătură a înmânării copiei procesului verbal cu privire la contravenţie şi a faptului recunoaşterii vinovăţiei în rubricile corespunzătoare, fără a consemna anumite obiecţii.

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor inclusiv cu ocazia citării sale legale în şedinţă de judecată.

În concordanţă cu cele expuse, instanţa precizează că dreptul la apărare nu este unul absolut şi în fiecare caz trebuie să se stabilească dacă, în lumina ansamblului procedurii, restricţia în cauză a privat inculpatul de un proces echitabil, iar în cazul în care acestuia i-au fost asigurate aceste garanţii până la examinarea cauzei în fond, în faţa unui tribunal, instanţa consideră că nu i-au fost aduse repercusiuni grave în drepturile esenţiale ale lui **Plămădeală Dumitru**.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor și obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În același context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se

concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul **Plămădeală Dumitru** este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, iar cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2)-(5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023; raport privind înregistrarea contravenției din 24.05.2023; informație (REI-2); raport; plângerea victimei Plămădeală Doina din 18.04.2023; proces-verbal de audiere a victimei Plămădeală Doina din 18.04.2023; îndreptare; raport de constatare nr. 202302P0854 din 21.04.2023; chestionar de evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din 21.04.2023; proces verbal de constatare din 25.04.2023; explicațiile cet. Plămădeală Dumitru din 24.05.2023; raport din 25.05.2023.

Instanţa statuează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Instanța de judecată precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul IP Buiucani al DP mun. Chișinău, Celac Renard nu a pus în exclusivitate doar procesul verbal cu privire la contravenție, dar a argumentat prin probe pertinente, susţinute prin declaraţiile inclusiv ale făptuitorului, a victimei cât și raportul de constatare medico-legală nr. 202302P0854 din 21.04.2023.

Astfel instanţa statuează că norma prevăzută la art. 78[1] din Codul contravenţional stipulează cert şi previzibil urmările prejudiciabile existente sub forma vătămării neînsemnate a integrităţii corporale, care la caz s-au confirmat, ce denotă autenticitatea şi certitudinea faptei prejudiciabile incriminate.

În aceieaşi accepţie, instanţa notează că potrivit pct. 25 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003 de apreciere medico-legală a gravităţii vătămării corporale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 170-172 art. 224, la 8 august 2003, se stabileşte drept grad de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii inclusiv vătămarea neînsemnată fără cauzarea prejudiciului sănătăţii, care la în conformitate cu pct. 74 din acelaşi Regulament, includ leziunile ce nu generează o dereglare a sănătăţii mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanență de muncă.

În subsidiar, reieşind din pct. 17 subpct. 3) al aceluiaşi Regulament, gravitatea vătămării corporale nu se apreciază dacă persoana în cauză refuză de investigaţii suplimentare necesare sau nu se prezintă la examinarea repetată.

Făptuitorul **Plămădeală Dumitru** este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, *Maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale* și se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 7 la 15 zile

La caz, instanța de judecată mai reține că, *obiectul juridic principal* al contravenției de violență în familie îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Obiectul material al contravenției de la art. 78^1 din Codul contravențional îl constituie corpul persoanei, iar *latura obiectivă* are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente; 2) *urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale*; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, pentru a fi calificată potrivit normei de la art. 78^1 din Codul contravenţional, fapta trebuie să întrunească cumulativ semnele componenţei de contravenţie cum sunt: maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care *au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*, iar la dosarul contravențional, au fost anexate probe evidente, în baza cărora a fost posibil de stabilit urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale şi existenţa faptei contravenţiei.

Instanţa mai notează că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin *violenţă în familie* se înţeleg acte de *violenţă fizică*, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, *comise de către un membru de familie* în privinţa *altui membru al aceleiaşi familii*, prin care *s-a cauzat victimei prejudiciu material* sau moral, iar prin *violenţă fizică* se înţelege *vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii* prin *lovire*, *îmbrâncire*, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc comiterea evidentă a contravenţiei imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturilor obiective a contravenţiei prevăzute la art. 78^1 a Codului contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui **Plămădeală Dumitru** pe semnele contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fără recomandarea agentului cu privire la sancţiunea aplicabilă, însă în şedinţă de judecată, făptuitorul nu s-a prezentat pentru a se expune în privinţa pedepsei.

Aşadar, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.

Sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, aceasta va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. art. 78^1 din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1], pentru care *acordul persoanei nu este necesar*.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui **Plămădeală Dumitru**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional și îi va aplica făptuitorului **Plămădeală Dumitru** o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 45 de ore;

În sensul acestei pedepse, instanţa mai motivează prin prisma prevederilor art. 42 alin. (2) şi lipsa altor condiţii stipulate de art. 43 din Codul contravenţional şi anume absenţa unor dovezi că făptuitorul a mai fost sancţionat contravenţional sau penal şi lipsa unor obiecţii din partea victimei, motiv pentru care instanţa va aplica pedeapsa într-un cuantum mai redus mai aproape de limita minimă şi doar cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, or respectiv nu mai consideră drept pertinentă recurgerea la o sancţiune mai gravă, precum arestul contravenţional.

În alt context, prin prisma art. 41 alin. (3) din Codul contravenţional, la stabilirea sancțiunii muncii neremunerate în folosul comunității, pentru săvârșirea contravenției prevăzute la art. 78[1] din Codul contravenţional, instanța de judecată îl va obliga pe **Plămădeală Dumitru** să participe la programe probaţionale în modul prevăzut de lege, având ca scop exclusiv reducerea în viitor a altor riscuri de recidivă din partea făptuitorului, or rolul programelor probaţionale este unul de integrare în societate a persoanelor condamnate pentru un delict penal comis, precum şi a înţelege caracterul ilicit al acţiunilor sale, pentru a nu le mai admite în viitor.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 41, 395 alin. (1) pct. 1) lit. c), 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat **Plămădeală Dumitru** în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional și i se aplică o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 (patruzeci şi cinci) de ore.

În conformitate cu art. 41 alin. (3) din Codul contravenţional, se obligă **Plămădeală Dumitru** să frecventeze programele probaţionale pentru reducerea agresivităţii stabilite de către consilierul de probaţiune.

Controlul asupra comportării și executării de către **Plămădeală Dumitru** a pedepsei stabilite prin prezenta hotărâre, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Radu Grecu**